

Видання Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника

Університет

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ 2009, №13

Іде весна...

День злуки

Єднаймося, брати мої!

Морозяного січневого ранку 1919 року українці вийшли на Софійський майдан у Києві, щоб стати свідками величній події в історії нашої держави. Саме так 22 січня український люд злився в одне єдине і велике ціле, щоб проголосити на весь світ про створення Соборної Суверенної Народної Республіки.

Історична довідка: Акт Злуки передбачав входження території і населення ЗУНР (очоловав Євген Петрушевич) як складової частини до УНР, але з правом територіальної автономії, межі якої мала визначати

Українську...”

Але щастя українців тривало недовго. Колесо історії повернуло події так, що

Відбувалося наступне : 22 січня 1990 року через усю нашу неньку Україну простягнувся живий “ланцюг єднання”,

“Живий ланцюг” на вулицях Києва 21 січня 1990 року.
Фото Укрінформ

окрема спільна комісія. Це рішення не мало спонтанного характеру, оскільки йому передували попередній договір, який був укладений 1 грудня 1918 р. у Фастові між УНР і ЗУНР, а також ухвала Української Національної Ради у м. Станиславові від 3 січня 1919 р.

про злуку з УНР Основним акцентом тогочасних днів стали слова: “... однині народ Український, визволений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об’єднаними дружніми зусиллями всіх своїх синів будувати нероздільну самостійну Державу

тернисті перешкоди, бажання єдності було настільки сильним, що змогло витримати всі випробовування долі та часу і втілитися в реальність.

Хотілося б пригадати всім нам ще один крок, який зробили наші батьки і діди перед тим, як отримати незалежність.

знову розкололася матінка-земля по р. Збруч.

Хто ж став причиною трагічного фіналу? Невже це були наші “дорогенькі сусіди” чи світова спільнота в уособленні Ліги Націй, а можливо проблема в нас самих?! Питання залишається відкритим. Хоча ні, воно неодноразово повторюється в нашій історії аж до сьогодні.

Але, незважаючи на

який показав, що якими різними не були б ми, нас завжди єднатиме любов до Батьківщини. І в той момент не було різниці чи ти з карпатських полонин, чи з донбаських териконів. У повітрі вівся запах волі, а всім довкола було тепло від дружнього потиску долонь. Тоді українці довершили незакінчену справу, вони довершили Акт Злуки, який переріс у довгоочікувану незалежність.

І сьогодні, через 90 років, відзначаючи День Соборності України, не забуваймо про світлі сторінки історії, про Заповіт Тараса і нашу батьківську землю. Будьмо єдиною родиною і нехай жодні незгоди не здолають українського єднання!

Наталія Абрамчук,
студентка II курсу

Інституту історії і політології

БОЖКО ТРОХИМ ЗАХАРОВИЧ

Навчальний рік 1945-1946 у Станіславському вчительському інституті розпочався у пристосованому приміщенні на вул. Першотравневій, 8, тепер вул. Святослава

Гординського. Колишнє приміщення інституту, зруйноване в роки війни, почало відбудовуватись. На це було виділено кошти в сумі 1,5 млн. крб. 1948-1949 навчальний рік інститут розпочав у відбудованому вже на 66% приміщенні, а до вересня 1950 року відбудова була повністю закінчена.

Станіславський учительський інститут вважався кузницею ідеологічних кадрів у бандерівському краї і очолювати його повинні були відповідно підготовані кадри. Математик М. Король не відповідав цим вимогам і, виконавши організаційну роботу з відновлення роботи інституту, звільнив місце іншому директору. Ним став Трохим Божко.

Трохим Захарович Божко народився 14 квітня 1904 року в с.Темрюк Володарського району Донецької

області. Закінчив чотири класи сільської школи. У 12-річному віці потрапив під поїзд і йому відірвало праву руку. З 1916 до 1925 року працював влітку в наймах, а зимою допомагав батькам у господарстві. У 1925-1926 був сільським листоношею, пізніше завідував сільською поштою. У 1927-1928 – голова сільської ради. 1928-1929 – секретар партійного осередку в с. Чердакли Володарського району. У 1929 році відряджений на навчання в Маріупольську школу радянських і партійних кадрів. У 1931 році пройшов чотиримісячні курси підготовки у Харківській інститут комуністичної

освіти, після чого був зарахований на перший курс історичного факультету. У 1936 році отримав диплом викладача історії у середніх навчальних закладах. 1935-1936 – завідувач

районного відділу освіти у Харкові. 1936-1938 – викладач на курсах марксизму-ленінізму, крайових курсах пропагандистів, викладач історії ВКП(б) та нової історії. 1938-1940 – директор і викладач історії ВКП(б) крайових партійних курсів. У 1940 році відряджений на партійну роботу в Західну Україну в м. Станіслав. У 1941 році евакуйований у м. Красноярськ, де до 1945 року працював директором міжобласних партійних курсів. У 1945-1949 – директор і завідувач кафедри марксизму-ленінізму Станіславського учительського інституту. 1949-1950 – викладач марксистсько-ленінської

філософії Сумського педагогічного інституту, 1950-1952 – викладач основ марксизму-ленінізму у Станіславському медичному інституті, 1952-1954 – завідувач цієї кафедри. У 1954 році при Київському університеті захистив кандидатську дисертацію «Марксистська діалектика про конкретно історичний підхід до явищ суспільного життя». З 1954 до 1958 року працював старшим викладачем діалектичного матеріалізму у Станіславському педагогічному інституті. Згодом був переведений на іншу роботу.

Юрій Угорчак

День відкритих дверей у нашому університеті

«Зустріч у цей день нагадує нам про молодість. Думаю, що Ви закохаетесь у цей університет, який був заснований у 1940 році як Педагогічний інститут», – такими словами проректор з навчальної роботи професор В.М. Чобанюк розпочав День відкритих дверей.

В актовій залі університету зібралося близько 700 впевнених у собі молодих людей, які сподіваються провести найкращі роки свого життя в нашому виші.

На зустрічі пролунало багато запитань, які цікавили не лише абітурієнтів, а й їхніх батьків. Головними з них залишалися не тільки пільгові категорії, але й проблеми зовнішнього тестування, а саме:

- Як буде проходити тестування з іноземної мови? Чи буде аудіювання?
- Аудіювання виключене, на це є дві причини: фінансова криза, а також ми прекрасно розуміємо, що ні середня, ні вища школа не готові до аудіювання.
- Чи буде описове завдання з історії України?
- Ні, але відкритими будуть з

математики та іноземної мови.

– Чи будуть оцінки зовнішнього незалежного тестування входити в атестат?

– Так, звичайно. В обов'язковому порядку до 22 червня будуть оголошені результати.

– Чому сертифікати зовнішнього тестування будуть діяти лише рік?

– Тому що ми кожного року повинні об'єктивно оцінювати знання наших абітурієнтів.

– Чи є можливість перспективи стати студентом, якщо ти не склав зовнішнього тестування?

– Звичайно є. Ви можете спробувати свої сили в наступному році.

На ці та багато інших запитань намагалися дати відповіді проректор з навчальної роботи В.М. Чобанюк, перший заступник начальника управління освіти і науки Івано-Франківської облдержадміністрації І.В. Будзак, директор Івано-Франківського регіонального центру оцінювання якості освіти Б.М. Томенчук, відповідальний секретар приймальної комісії університету

І.М. Гасюк

Нам випала честь поспілкуватися з представниками підростаючого покоління, які завітали до нас з різних куточків Івано-Франківщини. На запитання, чому вибрали саме цей виш, вони з щирою посмішкою на обличчі відповідали, що він найкращий на теренах Прикарпаття.

Як і в попередні роки, мають перевагу такі спеціальності: іноземна мова, туризм, педагогіка, політологія, історія, економіка, правознавство, філософія, фізична культура та багато інших.

Отож бажаємо нашим майбутнім колегам бути закоханими у свою професію та студентське життя. Бо саме тоді ми знаходимо нових друзів і разом з ними досягаємо нових звершень...

Творіть свою долю, бо вона дана нам Богом.

Кохайте та будьте коханими!

До зустрічі на лавах нашого університету.

О.Паламарчук, Х. Федорів,
студентки II курсу
Інституту історії і політології

21 лютого відзначають Міжнародний день рідної мови, який був проголошений ЮНЕСКО в 1999 році з метою збереження й розвитку зникаючих мов та підвищення рівня поінформованості щодо мовних і культурних традицій народів світу.

У нашій державі це свято відзначається з 2002 року, коли Президентом України був підписаний відповідний Указ про святкування Дня рідної мови.

На сьогодні у світі існує близько 6700 мов і кожна є живою скарбницею, яку потрібно охороняти й зберігати.

Мова – це джерело життя народу, генетичний код та духовна спадщина кожної нації. За даними ООН майже половині мов на планеті загрожує зникнення. Тому збереження рідної мови стоїть в одному ряду з охороною пам'яток нематеріальної культурної спадщини.

Хто б міг подумати, що на початку XXI століття мова великого Кобзаря перебуватиме в глибокому занепаді? Що українська мова буде в більшому занедбанні, ніж за часів Радянського Союзу? Що на одного мешканця України видаватиметься менше ОДНІЄЇ книжки, а українською мовою – ще менше? Що навіть на ПЕРШОМУ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОМУ телеканалі деякі передачі вестимуться іноземною, тобто російською мовою? Погодься, у 1991 чи навіть 1989 році, коли був прийнятий Закон “Про мови в УРСР”, про таке і не думалося. Навпаки – у піднесенні люди мріяли про те, що настане день, коли всі навколо таки заговорять українською. Та не так сталося, як гадалося.

Сьогодні за офіційними даними українську мову вважають державною близько 67% громадян. А ще скільки, попри це, користуються паралельно двома мовами – українською та російською, чи ще гірше – українсько-російським суржигом, де немає жодного повноцінного слова чисто українською або російською мовами. Прикро, але понад 12% українців назвали рідними обидві мови. А на Сході лише 8% громадян вільно спілкуються українською мовою. Це – катастрофа.

Свого часу в Латвії був прийнятий закон, за яким однією з умов надання громадянства було знання державної мови. На найпростішу державну роботу не влаштуєшся, якщо не знаєш державної мови. В Естонії навіть назв страв російською мовою в ресторанах не знайдеш – усі естонською. І нічого, “рускоязычное” населення не бурчить, не повстає проти “ущемлення прав”. Бо

знають – не поважася закону держави, її мови – нічого тобі тут робити. А тут... Навіть, коли більшість телеканалів, газет, радіо – російською, права тих же “рускоязычних” утискуються. Де ж правда?

Правда ж буде тоді, коли всі й усюди заговорять українською. А це найпростіше, бо наша мова – найрідніша!

“Не можна завдати народові більшої шкоди, аніж забравши в нього його мову”, — писав Е. Кант. Мова – це більше, аніж засіб спілкування, бо ми мислимо словами. Вона ідентифікує народ і кожного з нас.

Мова – це джерело життя народу, генетичний код та духовна спадщина кожної нації.

Кожен народ доти народ, поки він володіє рідною мовою, і

в цьому – його культура і суверенітет. Як європейський народ, ми, українці, не гірші за наших сусідів – поляків, чехів, угорців, але чому ті вільні, сильні, чому в них повнокровне життя, а в нас, українців, смутний вигляд і дихає смертю чорнобильська зона? Чому в них і пісня, і мова своя вікова, а в нас панує чужа мова, а своя зникає?

Українська мова сьогодні потребує захисту і постійного державного сприяння. Наше майбутнє – нехайна ненасильна українізація суспільства. Утвердивши в Україні мову, ми збережемося як європейська держава та піднімося в кожного українця дух національної свідомості та гідності.

**Слово моєї мови живе,
Ворогом лютим віками уявлене.
Слово безсмертне, слово жагуче,
Мудрістю мого народу прославлене.**

**Бодем пропизане, горем гаптоване,
Димом засліплене, злиднями мучене.
Слово моєї мови гартоване,
Мужністю мого народу заручене.**

**Слово моєї мови живе,
Із-за колючих дротів невгаване.
Слово стосиле, розкуте, пекуче,
Вічне, воскресле, невмираюче.**

**Скроплене кров'ю, у тюрмах катоване,
Чоботом топтане, кулями зрите.
Зранене, стомлене, перебинтоване,
Тільки нескорене, тільки не вбите!**

Любомир Кліш

Повірити в себе з Арсенієм Яценюком

24 лютого відбулася зустріч студентів та викладачів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника з народним депутатом України, экс-головою Верховної Ради України, лідером громадського руху “Фронт змін” Арсенієм Яценюком.

Говорив молодий лідер недовго, коротко і по суті. Велику роль відвів проблемам освіти і науки в Україні. Також Арсеній Петрович наголосив на необхідності формування в Україні політичної нації. На його думку «політична нація – це не група людей, а вся українська громада, яка об'єднана ідеологією». Щодо сьогоднішньої нестабільної ситуації народний депутат Арсеній Яценюк вважає ключовим завданням уряду і Національного банку України відновлення діалогу з Міжнародним валютним фондом.

Арсеній Петрович схвалив мету керівництва Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника вже найближчим часом ввести наш навчальний заклад у п'ятірку кращих університетів України.

Більшу частину зустрічі він залюбки відповідав на запитання всіх бажаючих. Студентів цікавила позиція Арсенія Петровича не тільки стосовно політичних подій та економічного стану в Україні, а й до міжнародних процесів, в яких бере участь наша держава.

Окремою групою були запитання особистого характеру. Арсеній Яценюк з радістю згадував своє студентське життя, адже минуло тільки 18 років з часу його вступу в університет.

Колишній голова Верховної Ради України закликав студентів вчитися та приділяти особливу увагу вивченню іноземних мов і кожному хвилину життя витратити на досягнення певної мети: «Повірте в себе в першу чергу. Якщо ви повірите в себе – у нас все буде добре». Розмова з Арсенієм Петровичем неабияк зацікавила студентів і викладачів. Про це яскраво засвідчила вщерть заповнена актовка зала університету, а також дискусії серед студентства після зустрічі.

Наталія Марчук

Цей невловимий ЧАС

Він тікає від тебе...

Ви страждаете і мучитесь від браку часу? Поступово потопаете в наростаючому потоці інформації? Повільно помираєте від стресів і перевантажень?

Шалений ритм буденності, в якому ми з вами зараз живемо, змушує діяти за його правилами. Сучасне життя підштовхує нас постійно поспішати, адже часу так мало, а ще стільки всього потрібно зробити.

Та зупинись і подумай: чи вартетвогогоголовногоболу те, що ти зараз робиш?

Університет – бібліотека чи інтернет-кафе – дім. Що пов'язує ці слова? Найперше те, що вони іменники. Друге – вони тісно пов'язані з нашим життям і вже суттєво в'їлися в наш лексикон. Ну і третє – це частина нашого щоденного буття, якщо хочете – невід'ємна частка нашої буденної реальності. Чи чи цікаво так жити? Чи хочеться нам через певну кількість років бачити перед собою тільки дім – роботу – дім? Як і наші

батьки, ставати заручниками обставин, що склалися, подій, які «не можна було відвернути»? Чи розуміємо ми свою роль у процесі творення власного життя: майбутнього і теперішнього?

«Так, звичайно, ми розуміємо, усвідомлюємо, творимо, – можете відповісти ви мені. – А для того, щоб самореалізуватись, і здобуваємо вищу освіту, ходимо на роботу і т. д.» Це все здається правильним, але є одне АЛЕ! Часто доводиться чути від студентів та й просто від випадкових перехожих на вулицях скарги, нарікання на постійну нестачу часу! Ми настільки поринули у свої проблеми, настільки фанатіємо від грошей чи інших матеріальних благ, що просто забуваємо про речі, які є невід'ємною складовою нас самих, без яких ми – ніхто. Що маю на увазі? Здоров'я, яке губимо на непотрібні, неважливі, а іноді й шкідливі для нас речі. Увагу, яку не приділяємо близьким нам людям, через що й відповідно – низка протиріч і непорозумінь. Ну і, нарешті, час – увесь той проміжок нашого дорогоцінного і неповторного життя, яке з таким же успіхом можна було витратити на цікаві, корисні зустрічі, захоплюючі подорожі і неперевершені враження. Мало часу? Як це? А де ж він? Іноді здається, що час немов тікає від нас. Ми з усіх сил намагась вести з ним справедливий двобій, але, в найкращому

випадку, лише йдемо його слідами. А все через наші незбагненні помилки, які ми зазвичай просто не помічаємо.

Для тих, хто вже допетрав, що такий стан справ – це хвороба, яку потрібно лікувати, читайте далі.

Найперше, що треба зробити – не втішати себе думками про те, що інакше працювати неможливо, що стан загнаного коня – природний стан ділової людини. Насправді

Отож, відправним пунктом подорожі нашого вітрильника є огляд і письмова фіксація.

Не шкодуйте часу на письмовий огляд проблем. Випишіть усі обставини, фактори, ресурси, справи і завдання. Малюйте графіки, схеми. Поки малюєте – голова думає.

Більш за все людина боїться невідомого. Поки ви не побачили проблему в обличчя, у всіх тонкощах

і деталях, зі всіма

неприсними

варіантами розвитку

– ви її боїтесь

набагато більше,

ніж вона заслуговує

на це. Не бійтеся

її побачити –

тоді ви зможете

нею управляти.

Намалюйте картину

ваших проблем – і

тільки тоді ви добре

увявите собі тигра,

з яким треба буде

боротись. А можливо,

це всього-на-всього

беззахисне кошеня,

що намагаючись

бути безстрашним,

шипить на вас.

Перше завдання:

намалюйте проблему – і ви її вирішите!

Наступна стадія нашого

штурвалу причалює в пункт під

назвою «Структурування уваги».

Свідомість людини може успішно

працювати тільки з одним об'єктом:

справою, думкою, документом. Завжди

виділяйте і чітко усвідомлюйте той

об'єкт, на який спрямована ваша

увага туг і тепер. Займаючись однією

головною проблемою, ви зможете

тримати в полі зору ще 5-9, але не

більше! Тобто, коли модульний тиждень

складається з чотирьох модулів, які

йдуть щодень один за одним, – не

намагайтесь повторювати модуль

п'ятниці в понеділок. Так чи інакше

повторяти все одно доведеться, а часу

на найближчий модуль уже не буде.

Підсвідомість працює з нескінченною

кількістю об'єктів. Поки ваша

свідомість працює над однією

проблемою, підсвідомість – над усіма

іншими. Не заважайте їй у цьому і не

намагайтесь вирішувати всі проблеми

одночасно! Бо ви тоді не вирішите

жодної. Займайтесь ґрунтовно

однією, маючи на увазі декілька,

але забудьте поки що про всі інші.

Завдання друге: виділяйте

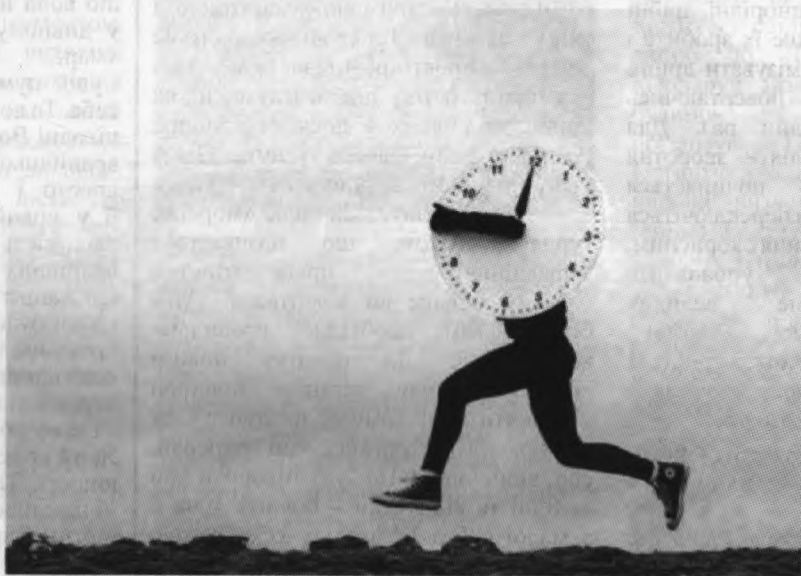
одне, те, над чим ви працюєте.

Далі ми плавимо запливаємо в затоку

Переключення уваги.

Будь-яке перенесення уваги з одного

завдання на інше потребує затрат сил

все це – прості відмовки, які допомагають приховати ваше певміння і небажання працювати по-іншому.

Перестаньте квапитися! Ви, мабуть, помічали, що коли поспішаєте – все валиться з рук. Речі, які ви робили в нормальних умовах, за тотальної нестачі часу, у цейтноті, зовсім не вдаються. Руки трусяться, кров у судинах пульсує, а це тільки заважає нам сконцентруватись, зосередитись і виконати завдання. Недарма в народі кажуть: «Хто спішить – той людей смішить».

Не люблю давати «розумних порад», а надто коли співрозмовник такий же, як і я, а може, й значно розумніший, красивіший, хоробріший... Та все ж, кілька основних принципів, китів упорядкування мислення або ліквідації «розрухи в головах» не завадять. Навіть навпаки – допоможуть взяти себе в руки, побачити свою діяльність і почати нею управляти. Можливо, ви спонтанна, хаотична людина і не любите наводити порядок?! Зрештою, на робочому столі у мене теж можна побачити, крім комп'ютера, все що завгодно – від книжок, манікюрних ножниць до горнятка чаю! Та це зовсім не означає, що нам потрібно «зламати», пересилити себе і стати «впорядкованими». Головне, щоб завдання виконувались усвідомлено, а не просто пливли за течією, борсаючись у пам'яті.

і часу. З іншого боку, надто велике утримання уваги на одній справі втомлює. Тому необхідно усвідомлено управляти переключенням уваги. Великі справи треба робити в такій послідовності, щоб забезпечити максимальне перенесення уваги і відпочинок. Чергуйте роботу за комп'ютером і без нього. І навпаки, дрібні справи потрібно організувати так, щоб увага перемикалась мінімально. 6 телефонних дзвінків по 10 хвилин, розкиданих на увесь день, потребують більше часу, ніж зібрані разом, в один блок. Збирайте однорідні дрібні справи в блоки – скоріше їх зробите і менше втомитесь. Мінімізувати дрібні переключення можна, повертаючись до дрібних справ один раз. Для великих справ може діяти зворотня закономірність: якщо починається ступор, залиште справу і переключіться на іншу. Таке переключення є корисним. Завдання третє: управляйте увагою – більше великих переключень, менше дрібних.

Наступна станція – Прийняття рішень. Ситуація невизначеності зручна і приємна. Можна турбуватись про все та нізачо не брати на себе відповідальність. Але не можна надто довго сидіти на двох стільцях – упадете з обох. Тому виписуйте альтернативи, зважайте на обставини і приймайте рішення! Коли ви уникаєте прийняття рішення, ви намагаєтесь утекти від проблеми. Це політика страуса, який ховає голову в пісок, щоб не бачити мисливця, і думає, що втік. Не бійтеся побачити проблему! Підрахуйте плюси і мінуси, випишіть ваше рішення, обведіть його червоною рамкою – і не метушіться, а дійте! Четверте завдання: брати відповідальність і приймати рішення. Як на морі є припливи і відпливи, так і після прийняття рішення, їх треба виконувати.

Краще послідовно здійснювати не найкраще рішення, ніж постійно метушитись у пошуках найкращого. Це ті ж стільці – краще сидіти на одному хиткому, ніж на двох стійких. Якщо обставини змінилися і попереднє рішення застаріло – скасуйте його і прийміть нове.

А ще у вас виникне бажання зволікати з виконанням рішень. Запитайте себе: «Чого я підсвідомо хочу уникнути, коли зволікаю з виконанням рішення?» Усвідомте це «щось», запишіть.

Не потрібно себе обманувати і писати одне, а прагнути іншого. Якщо ви не хочете виконувати ваше ж рішення – так і напишіть: «З таких-то причин я не хочу робити того-то, усвідомлюючи, що це мені загрожувало тим-то». Це також ваше рішення. Якщо воно вас не влаштовує – будьте ласкаві, виконайте попереднє, забувши про всілякі тонкощі і небажання вашої ніжної душі.

Якщо робити, то робити!
Якщо не робити, то не робити!

Управління емоціями в розбурханому морі людських дол, перемогі проти рич.

Від того, що ви занепокоєні проблемою, вона не вирішиться. Не потрібно непокоїтись через проблеми, про них треба думати. Не трайте час на переживання через можливі невдачі. Робіть висновки і рухайтесь далі. Уявіть найстрашніше, що може трапитись. Ще страшніше, ще гірше. Випишіть і намалюйте найстрашніші варіанти! Коли дійдете до краю – помилуйтеся отриманою картиною і змириться з нею. Тепер ви вже цього не боїтесь, а просто розглядаєте можливі варіанти розвитку подій. І думаєте, як уникнути гірших і досягти кращих. Роздуйте фобії і вони луснуть. Після цього починайте вирішувати проблему.

І завершується наше «морське турне» портом, що називається Управління працездатністю.

Чим більше ви завантажені, тим більше вам необхідно правильно відпочивати. До початку нового робочого циклу організм повинен відновити сили. Тому не шкодуйте часу на правильно організовані перерви, сон, відпочинок. Не буду говорити про вихідні та відпустки – почніть хоча б з малого. Раз на годину обов'язково робіть 5 хвилин перерви. У цей час не думайте про проблему. Забудьте про всі справи і проблеми перед тим, як зробити потребу і лягти спати!

Добре виспіться! Вважаєте, ця порада не має жодного відношення до часу? Помиляєтесь! Не буду сперечатися, багато хто вважає сон лише непотрібним гайнуванням часу. Сьогодні 40% населення України – прихильники нічного способу життя. Вони вважають, що ніч, яка здається такою короткою уві сні, є значно довшою, якщо вимірювати її трудовими одиницями. Але дозвольте не погодитися з цим. Адже з недостатнім сном погіршується самопочуття, як безперечний результат, помітно знижується рівень діяльності. Та й зрештою, згадайте свої відчуття після повноцінного, здорового сну!

Якщо ви не виділите 2 години на розгрібання завалів з допомогою цього алгоритму – вам уже нічого не допоможе.

І останнє: ніколи не кажіть «у мене немає часу»! Бо насправді у вас є час усього світу, потрібно тільки правильно його розподілити.

**Наталія Криворучко,
студентка II курсу**

Інституту історії і політології

У передчутті весни

Крізь гаптований серпанок відірваного від землі неба тоненькою цівкою проливається сонячне світло. Воно ще так невміло і так по-ранковому благословляє світ на новий день, а сніг уже прорізує очі своїми маленькими блискітками...

Вона стояла на гапку. Погляд десь губився вдалині. Останні обійми незадріжаної нічної темряви розтоплювались на її плечах, як льодяник. І тільки в пам'яті залишився невиразний присмак того морозного цілунку, який завжди нагадував їй, що вона не одна. Вона купала погляд у дивному сплетінні сизих і важких хмар...

Сувій думок весь час нагадував про себе. Та вона не хотіла так, як у всіх. Ні, ніколи! Вона не мріє про легкий запах вранішньої кави, про будильник, який вперто і нестерпно виштовхуватиме її у новий день. Вона хоче пестити свідомість ніжними полисками вранішніх променів, огортати себе крижаним повітрям. Навіть щоб трохи було холодно і боляче. Так буде простіше зрозуміти, чого, врешті-решт, вона вимагає від свого життя, а в першу чергу – від себе...

А кава з білочками почекає...

Який прекрасний момент... Світанок її юності. Тісі рожевоперстої, яка віщує їй щасливе майбутнє кольору блакиті з відтінками ніжного і легкого вишневого цвіту, але це поки що залишається для дівчини тасмницею. Тихіше ж, не сполошіть її...

А вона стоїть одна-однісінька і немає кому звірити свою душу. Чому так? Чому дехто копірається в минулому і не думає про майбутнє, чи вже бодай про сьогодні? Чому дехто жонгує власним часом, навіть не усвідомлюючи цього?

Не варто так! Не треба й бути занадто прямолінійним і жбурляти долі в обличчя записки з побажаннями. Не слід так жартувати!

А вона не з тих. Вона просто не хоче бути одна, хоче відчутти міцне плече друга, відчутти свою слабкість і те, що вона захищена. Їй нічого буде боятися, адже вона не одна... Але це все мрії. Щоразу, коли вона проходила повз стареньких бабусь, що продаватимуть весняні первоцвіти, вона буде мріяти – ні, краще марити – щоб і їй теж їх колись подарували. І це буде той, кого вона так довго чекала, кого кликала уві сні і кого нарекла своїм Валентином.

А поки що вона така молода. Так до болю не хочеться, щоб її мрії зплином часу розвіялись вітрами років і чекання...

Але ж ми знаємо, що в неї все буде гаразд. Ось і добре. А зараз слід непомітно відійти, мимохіть запам'ятати її мрійливі очі, а потім ще довго згадувати...

Краще тихо відійти і не зурочити її долі. Адже тепер ми знаємо – вона буде щасливою!

**Наталія Орнат,
студентка I курсу
Інституту філології**

Організація виховного процесу в Юридичному інституті

Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Організація виховної роботи в Юридичному інституті базується на основі Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», інших актів законодавства України з питань освіти й виховання і здійснюється дирекцією, кафедрами, наставниками академічних груп, органами студентського самоврядування тощо.

Основним нормативним документом, що визначає організацію виховної роботи в інституті, є план виховної роботи, який розробляється на кожний навчальний рік і затверджується директором інституту. План виховної роботи Юридичного інституту розробляється із врахуванням Плану виховної роботи Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Для проведення виховної роботи в навчальних групах академнаставники на основі Плану виховної роботи зі студентами Юридичного інституту складають комплексні плани виховної роботи. Академнаставників призначають з числа штатних викладачів. Відповідно до Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах робочий час викладача визначається обсягом його навчальних, методичних, наукових і організаційних (виховних) обов'язків у поточному навчальному році, відображених в індивідуальному робочому плані. Тобто виховна робота академнаставника здійснюється в межах оплачуваної роботи як штатного викладача.

У 2008 році сформовано Координаційну раду студентського самоврядування, яка складається із навчально-наукового, соціально-побутового, культурно-просвітницького сектора, спортивно-оздоровчого та сектора зв'язків із громадськістю.

Значна частина студентів і магістрантів бере участь у роботі різноманітних гуртків за інтересами, у спортивних секціях, наукових об'єднаннях та клубах.

На основі навчально-наукового сектора Координаційної ради студентського самоврядування організовані та активно діють Наукове товариство студентів Юридичного інституту та Івано-Франківський осередок Ліги студентів Асоціації правників України. Новостворені студентські організації провели перший науковий захід, а саме – 12-13 грудня 2008 року було організовано та праведно конкурс творчих робіт з історії та історії держави і права України, в якому взяли участь

студенти із провідних вишів України, що готують майбутніх юристів.

Протягом першого семестру 2008 року студенти-юристи досягли значних спортивних успіхів.

У 2008 році в Юридичному інституті створено команду з міні-футболу «Юрист», яка стала срібним призером Івано-Франківської області (II ліга) та ввійшла до I ліги цих змагань.

Успішними є виступи волейбольних

команд інституту. Новостворена жіноча команда Юридичного інституту зайняла I місце, а чоловіча – II місце в чемпіонаті з волейболу Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Також успішним можна вважати виступ шахістів інституту, які здобули четверте загальнокомандне місце в першості університету.

Студенти Юридичного інституту беруть активну участь у заходах, що організовуються ректоратом та студентським профкомом університету. Зокрема, у спортивних змаганнях «Козацькі забави» Юридичний інститут посів друге місце, поступився тільки факультету фізичного виховання і спорту.

Юридичний інститут відзначився в конкурсі «Студент року-2008», що був проведений серед усіх інститутів і факультетів університету. Студент Юридичного інституту став переможцем цього конкурсу та представлятиме Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника на всеукраїнському рівні. Високі спортивні результати показують студенти і магістранти інституту в змаганнях з баскетболу (двоє студентів інституту стали чемпіонами універсіади області), легкої атлетики (срібні призери чемпіонату області), плавання, настільного тенісу, спортивної боротьби. В інституті створена чоловіча баскетбольна команда. Створені та діють гуртки народних танців і театральний, оновлено молодіжний хор «Гаудеамус».

В інституті активно розвивається КВК. У 2008 році команда повністю оновила свій склад. Однак незважаючи на це, стала переможцем університетських змагань із КВК.

У 2008 році була створена нова студентська газета «Юрфакти». Світ

уже побачив другий номер видання.

У 2008 році в інституті проведено чимало заходів зі студентами і магістрантами, спрямованих на поліпшення навчально-виховного процесу, культурно-масової роботи. Організована посьвята першокурсників у студенти.

Студенти Юридичного інституту провели університетський захід – Андріївські вечорниці. На базі Юридичного інституту було проведено загальноуніверситетські читання, присвячені 60-й річниці проголошення

Загальної декларації прав людини. Викладачі та студенти Юридичного інституту спільно провели благодійну акцію до Дня Святого Миколая «Подаруй дитині надію» – відвідали будинок для сиріт з подарунками, організували Новорічне свято.

Організували зустрічі з учасниками народно-визвольних змагань в Україні (воїнами УГА, армії Українських Січових Стрільців, ветеранами війни, громадськими діячами), тематичні читання, присвячені 100-річчю від

дня народження Степана Бандери. До Дня збройних сил України проведено конкурс «Кращий солдат Юридичного інституту».

В Юридичному інституті організували зустрічі з представниками медичних установ, які здійснювали просвітницьку роботу зі студентами щодо шкідливості куріння, вживання спиртних напоїв, запобігання захворювань на венеричні хвороби, СНІД. Але варто відзначити й певні недоліки. Зокрема, потребує покращення дисципліна студентів, які проживають у гуртожитку. Варто відзначити, що ця проблема характерна для всіх інститутів і факультетів університету. З метою покращення стану цього компонента виховної роботи дирекція Юридичного інституту запровадила чергування академнаставників у гуртожитку № 5 згідно з графіком погодин навчального року та, зокрема, потягнине чергування під час різноманітних студентських свят. Загалом організація виховної роботи в Юридичному інституті здійснюється на високому рівні.

Відділ виховної роботи

Пріоритетним напрямком української освіти сьогодні є інтеграція у Європейський простір. Вища освіта активно готується до вступу в Болонський процес, а це, у свою чергу, висуває нові вимоги до якості підготовки фахівців, що відповідає міжнародним стандартам. Модернізація освіти в Україні зумовлює необхідність трансформації бібліотеки. Сьогодні бібліотека вишу розглядається як невід'ємна складова загальнодержавного механізму накопичення, систематизації і розповсюдження знань. Традиційні бібліотечні технології, помножені на можливості програмно-технічних засобів та мереж, дають нову якість навчально-методичного та інформаційно-пошукового сервісу.

У 2005 році Наукова бібліотека Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника розпочала програму реорганізації своєї роботи, а саме — впровадження проекту комп'ютеризації, яким передбачено поетапну автоматизацію всіх технологічних процесів.

За базове було обрано програмне забезпечення «УФД/Бібліотека», створене на основі сучасних технологій і стандартів обробки та передачі інформації, що передбачає автоматизацію основних виробничих циклів бібліотеки: комплектування бібліотечного фонду, обробку документів, обслуговування користувачів. З таким програмним забезпеченням працюють більшість бібліотек вишів України, у тому числі Наукові бібліотеки Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу та Івано-Франківського державного медичного університету. Спільне впровадження програми «УФД/Бібліотека» дасть змогу в майбутньому, за допомогою корпоративної мережі, користуватися фондами бібліотек інших вишів. На даний час довідково-бібліографічний і відділ комплектування та наукової обробки видань повністю впроваджують можливості комп'ютерної обробки: нові поступлення заносять у базу даних і штрихкують, друкують книжкові формуляри та каталожні картки (книг та статей), що значно прискорює і покращує інформаційно-аналітичний розпис друкованої продукції, ведуть інвентарну книгу обліку.

На запити наукових підрозділів університету та науковців за допомогою автоматизованої системи надаються письмові довідки бібліографічного характеру (інформація про всі документи, які є в наявності у фондах бібліотеки).

Головним для автоматизації

бібліотечних процесів є створення електронного каталогу, завдяки якому значно покращується якість і швидкість пошуку, ефективність роботи бібліотекарів за мінімальних затрат на комплектування і обробку. Електронний каталог — це основа електронної бібліотеки, яка містить описи всіх видів документів, таких як книги, брошури, методичні посібники, навчальні матеріали, періодичні видання, автореферати тощо. Створення баз даних електронного каталогу, за підтримки усіх класичних підходів до каталогізації документів, надає користувачам можливість здійснити пошук за всіма типами запитів, поєднує пошукові можливості абеткового, систематичного, предметного, а за необхідності й будь-яких інших спеціальних каталогів.

Під час занесення в базу даних підручників, монографій, а також за аналітичного опису статей йде прив'язка до ключового слова. Сьогодні користувачі, маючи доступ до нашої електронної бази даних у комп'ютерному класі 112 ауд. гуманітарного корпусу, можуть зробити вибірку необхідної літератури не тільки за назвою чи автором, але й за тематичним ключовим словом. Програма «УФД/Бібліотека» дозволяє отримати інформацію про кількість примірників необхідної книги або періодичного видання та їхнє місцезнаходження, а в майбутньому — здійснити безпосереднє замовлення на свій електронний абонементний запис. Система дає змогу працювати в мережі одночасно великій кількості користувачів та передбачає захист від несанкціонованого доступу. У цій програмі кожний користувач має свої власні ім'я, пароль та повноваження, встановлені адміністратором системи. Щоб у майбутньому обслуговувати читачів за єдиним пластиком читачьким квитком на всіх пунктах видачі, необхідно провести ретрокаталогізацію активних фондів бібліотеки, а саме — занести в базу даних книжкові видання та автореферати, видані до 2005 року. Це дуже довгий і складний процес, в якому беруть участь оператори відділу комп'ютеризації і автоматизації бібліотечних процесів. На даний час повністю занесено і проштриховано книжковий фонд історичного та загального читальних залів, розпочато роботу на абонементних навчальній та художній літератури. Всі автореферати, які поступають у бібліотеку, також заносять у базу даних і штрихкують. На сьогоднішній день наша електронна база даних налічує близько 130 тис. примірників книг, 11 500 авторефератів та 70 тис. описів статей.

Комп'ютерні технології дозволяють

формувати бібліографічні ресурси бібліотеки і здійснювати інформування користувачів за окремими напрямками освіти і науки. Зокрема, для формування вторинного інформаційного ресурсу бібліотеки систематично переглядається більше як 100 назв журналів та газет, а це дозволяє щоквартально готувати інформаційні бюлетні: «Вища школа», «Мовознавство», «Політика. Політичні науки», «Історія. Історичні науки». А також поповнюється база даних «Прикарпатський національний університет на сторінках преси».

Розпочато створення бази даних «Книгозабезпечення навчального процесу», яка, за співпраці з викладачами університету, дає можливість задовольнити потреби у навчальній літературі.

Наукова бібліотека має свій web-портал, що інтегрований у загальноуніверситетський сайт (<http://www.pu.if.ua/cgi-bin/index.cgi?action=show&kind=lib&lang=ukr&sub=about/>). Тут розміщена інформація про відділи та фонди бібліотеки, новини та повнотекстові документи, що постійно поповнюються. Також можна отримати вільний доступ до монографій та наукових публікацій викладачів вишу, підручників, хрестоматій, навчально-методичних матеріалів, текстів художньої літератури, які відсутні в бібліотеці у паперовому форматі, але вивчення яких передбачено навчальними програмами. Також у розділі посилань подано інтернет-адреси бібліотек як повнотекстових, так й інших вишів України та зарубіжжя. Окрім того, читачі можуть скористатися вільним доступом до західноукраїнського віртуального архіву «Антропос», презентованого нещодавно Науковою бібліотекою Львівського національного університету імені Івана Франка.

Особливо хочемо звернути увагу на відкриття на web-сторінці бібліотеки форуму для спілкування зі студентами. Отож, запрошуємо всіх бажаючих з питаннями і пропозиціями завітати до нас на форум (<http://libpnu.forum24.ru>). Працівники Наукової бібліотеки розуміють, що використання сучасних технологій в обслуговуванні користувачів не тільки підвищує ефективність використання ресурсів бібліотеки, а й надає престижу, привабливості їй, змінює позицію бібліотеки у взаєминах з читачами та покращує бібліотечний сервіс.

Світлана Романська,
завідувач відділу
комп'ютеризації та
автоматизації бібліотечних
процесів

Презентація Програми «Молодь у дії»

День 24 лютого 2009 року запам'ятається Прикарпатському національному університету імені Василя Стефаника не тільки приїздом лідера «Фронтів змін» Арсенія Яценюка, але і конференцією, що відбулась у Будинку вчених за участі львівської волонтерської організації «Молодь у дії», голови міської організації «Молодих політологів України» Андрія Фармути та Центру НАТО, який представляв Олег Білоус. На початку конференції

«Молодь у дії» – це програма європейської спільноти, яка надає можливість молоді країн Європи для міжнародної співпраці.

обговорювалась проблема реалізації державної політики з питань євроінтеграції. Олег Білоус наголосив на необхідності впровадження ряду соціально-політичних проєктів саме в нашому регіоні. Андрій Фармута, розповідаючи про досягнення попередніх програм («Молодіжна вартість», «Open Ukraine»), зазначив, що двері їх організації відкриті для кожного, хто повний цікавих ідей і прагне жити для своєї країни.

Наступним етапом конференції стала презентація Марти Гасюк (представник Академії української молоді): програма «Молодь у дії» – це програма європейської спільноти, яка надає можливість молоді країн Європи для міжнародної співпраці. Молоді люди можуть брати участь у молодіжних обмінах та міжнародній волонтерській діяльності. Програма не обмежується поглибленням культурних, наукових зв'язків між країнами Європи, у своїй роботі вона керується такими принципами як неформальна освіта, певна звітність, боротьба з расизмом, гендерна рівність, діалог мов, громадянські права. Для кого є програма «Молодь у дії»? Для молодих людей 13-30 років, молодіжних організацій, молодіжних працівників / молодіжних лідерів, менеджерів проєктів у сфері молоді та неформальної освіти, інших неприбуткових організацій, асоціацій та структур.

Автори проєктів у рамках Програми «Молодь у дії» можуть отримати фінансову підтримку на організацію міжнародних молодіжних зустрічей, європейської волонтерської служби, тренінгів, семінарів, заходів з налагодження партнерства, навчальних поїздок, стажування тощо. Спільні проєкти подаються на розгляд до Національних агенцій т. зв. Програмних країн (27 країн ЄС, 3 країни-члени ЄАВТ та країна-кандидат

на вступ до ЄС) і розподіляються між організаціями-партнерами в кожній країні відповідно до умов проєкту. В нашій країні існує необхідність у створенні подібних проєктів. Адже проблема входження України в європейський простір залишається відкритою для українського суспільства, враховуючи економічну та політичну кризу. Отже, базові конструктивні проєкти можуть прискорити процес інтеграції України в європейську спільноту.

сприяти співпраці з провідними країнами в галузі науки та культури.

«Молодь у дії» впроваджуватиметься протягом 2007-2013 рр., своєю діяльністю програма згуртовує молодь навколо ідеї побудови гідної Української держави.

Детальна інформація про Програму на Сторінці Європейської Комісії: http://ec.europa.eu/youth/yia/index_en.html

Сторінка про програму «Молодь у дії» українською мовою:

www.yia.org.ua

**Оксана Паламарчук,
студентка II курсу
Інституту історії і політології**

Весняні подарунки для музеїв

П'ятого березня цього року в Регіональному туристично-інформаційному центрі за організаційної підтримки головного управління з питань туризму, євроінтеграції, зовнішніх зв'язків та інвестицій облдержадміністрації відбулося засідання представників туристичних фірм та музеїв області щодо налагодження співпраці в організації екскурсійних маршрутів і турів вихідного дня з метою розвитку культурно-пізнавального туризму.

У круглому столі взяли участь Віталій Семків, начальник головного управління з питань туризму, євроінтеграції, зовнішніх зв'язків та інвестицій облдержадміністрації, Володимир Федорак, начальник управління культури облдержадміністрації. Перед початком самої паради волонтер Корпусу Миру Джонатан Кемпл презентував учасникам нещодавно виданий каталог-буклет «МУЗЕЙ МІСТА ІВАНО-ФРАНКІВСЬК» та картосхему центральної частини обласного центру

з інформацією про музеї, що були видані в рамках проєкту «Культурно-пізнавальний туризм у місто Івано-Франківськ», який упроваджується Асоціацією економічного розвитку Івано-Франківщини за підтримки Корпусу Миру США. Метою піврічної програми було налагодження співпраці та партнерської мережі між музеями міста Івано-Франківськ, туроператорами та туристично-інформаційними центрами для створення сприятливих умов сталого розвитку культурно-пізнавального туризму в Івано-Франківську.

Крім того, учасникам заходу був представлений каталог «МУЗЕЙНЕ КОЛО ПРИКАРПАТТЯ», нещодавно опублікований за підтримки програми МАТРА КАП Посольства Королівства Нідерландів в Україні та Івано-

Музейне коло Прикарпаття

Франківської обласної державної адміністрації. Видання містить опис та координати близько 80 музеїв Івано-Франківської області. Інформація про ці заклади збиралася протягом більш як півроку партнерами проєкту «Музейне коло Прикарпаття», працівниками управління туризму та управління культури ОДА, колегами і волонтерами практично в усіх районах області. Для перших сорока музеїв, що подали заявку на участь у проєкті, були також видані візитні картки (накладом по 5 тисяч кожної). Кожен музей отримає свою частку візитівок для розповсюдження, а решта будуть передані в туристично-інформаційні центри області задля популяризації музеїв серед туристів.

Працівники музеїв високо оцінили проведену роботу зі створення каталогу музеїв області і відзначили високу якість поліграфічного видання: «Це однозначно сприятиме зростанню популярності музеїв серед відвідувачів, і тим самим самі працівники цієї галузі будуть намагатися активніше працювати, щоб зацікавити громадськість у своїх досягненнях», – зазначив директор обласного художнього музею Михайло Дейнега.

На думку організаторів засідання, враховуючи зростання вартості відпочинку за кордоном, завдяки таким ініціативам Івано-Франківщина має ще одну перевагу в залученні більшої кількості туристів у цьому році.

«Нам треба голосу Тараса»

Він живе серед нас, українців, уже 195 років. Сумно, що з них лише 47 твердо ступав по землі, а решта віку його дух витає серед нас, він промовляє через уста живих, що сповідають його слово, до болю рідне, українське слово! Це не той «нафталіновий» Шевченко, якого нам пропагував радянський союз, це живий, багатогранний Тарас Григорович Шевченко — звичайна людина з незвичайною долею...

11 березня в приміщенні актовій зали Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника відбулася музично-поетична вистава, присвячена річниці від дня народження Т. Г. Шевченка. Хоча звичайним літературним заходом її важко назвати, адже у ній переплелись гордість за свого побратима та сором за своїх сучасників — можновладців, що нищать Тарасову Україну. Не дарма назва заходу звучала «Нам треба голосу Тараса». Нам і справді потрібні істинні послідовники Шевченка, а не лжеправедники, які «роблять «усе» для того, щоб наша держава процвітала»... Та процвітала, хіба що в землю цвітом, а не вгору, до неба!!

Дехто може звинуватити режисера цієї вистави у заполітизованості вечора. Але це є безглуздя, адже ми давно вже живемо в незалежній державі, і якщо з екрана можна говорити брехню, маніпулюючи словом Шевченка, то чому не можна говорити правду зі сцени, сповідаючи ідеали Великого Кобзаря?!

На вечорі були присутні члени ректорату університету, декани факультетів, викладачі. Також відвідали захід члени націоналістичних організацій: молодіжного крила ВО «Свобода», Конгресу українських націоналістів, студенти та інші гості, які прагнуть відкривати для себе Шевченка знову і знову. У постановці взяли участь студенти Прикарпатського національного університету. Дарували свою творчість заслужені артисти України Володимир Пірус та Михайло Попелюк, хор студентів Інституту мистецтв та ансамбль бандуристів. Автор сценарію та режисер-постановник Анна Якимів.

І нехай кожне слово, сказане в той день зі сцени, закарбується в пам'яті свідомих українців, а несвідомі нехай зроблять для себе висновки: ким вони є і яке майбутнє обирають для своїх дітей?!

**Юлія Литвиненко,
студентка IV курсу
Інституту філології**

“Вервиця поколінь” - незнищенна!

19 березня 2009 року в актовій залі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника відбулася презентація трилогії академіка Академії наук Вищої школи України, доктора історичних наук, професора Володимира Васильовича Грабовецького, присвячена прийдешнім ювілеям будителя галицьких українців - Маркіяна Шашкевича та незабутнього Кобзаря - Тараса Шевченка.

У вступному слові ректор Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, член-кореспондент НАН України, доктор фізико-математичних наук, професор Богдан Костянтинівч Остафійчук зауважив, що дуже пишається можливістю довголітньої співпраці з академіком В.Грабовецьким і відзначив, що за посередництвом своїх праць учений зберігає в суспільстві пошану до традицій, не дає занедбати культурну спадщину минулих поколінь. Саме завдяки таким дослідникам як В.Грабовецький, акцентував ректор, наше суспільство не втрачає надбань предків, а це сприяє збереженню історичної пам'яті. Очільник університету пригадав вічну аксіому, що без вивчення та переосмислення сучасним поколінням минулого не може творитися майбутнє, адже молодь продовжує «вервицю

поколінь», яка тягнеться здавна.

Спископ-емерит Української Греко-католицької церкви Софрон Мудрий у своєму виступі наголосив на потребі збереження релігійної свідомості. Владика УГКЦ зазначив, що добре пам'ятає своє дитинство в місті Золочів, проведене неподалік рідного села М. Шашкевича - Підлисса. Владика поділився дитячими спогадами про 1930-ті роки, коли вперше почув про його творчість. Софрон Мудрий підкреслив, що Володимир Грабовецький якраз є тим унікальним

ученим, якому до снаги однією книжкою внести дуже важливу лепту в розвиток і національної, і релігійної свідомості на сучасному етапі.

Професор, доктор історичних наук, завідувач кафедри політології Василь Васильович Марчук акцентував на символічності події. Адже йдеться не лише про представників двох частин України - Східної і Західної - Тараса Шевченка і Маркіяна Шашкевича, а про двох світочів - людей, котрі уособлюють собою, своєю подвижницькою діяльністю дві долі України. Професор В. Марчук вважає символічним також те, що академіку В. Грабовецькому вдалося своєю трилогією поєднати двох корифеїв і водночас неповторно «відчути дух часу», коли попри вісімнадцять років незалежності українське суспільство не стало консолідованим, а українці досі не стали панамі своєї долі.

Голова обласної ради Ігор Мирославович Олійник зосередився на гострій потребі піднесення національної свідомості. Безсумнівно, що чільне місце у цьому процесі належить історикам. І.М. Олійник подякував уславленому вченому за можливість вчитися в нього історії. Завдяки таким ученим як Володимир Грабовецький, вважає голова облради, українське суспільство не забуває свого минулого, гідно береже спадщину предків.

Заступник директора Інституту історії і політології Михайло Васильович Сигидин доречно зауважив, що нинішня презентація є значною подією у низці загальнодержавних заходів відзначення «великих ювілеїв великих українців» – Маркіяна Шашкевича і Тараса Шевченка. М.В. Сигидин від імені усього професорсько-викладацького складу Інституту історії і політології сердечно привітав автора з виданням трилогії, відзначив, що колектив інституту пишається можливістю вже багато років працювати пліч-о-пліч з видатним ученим – Володимиром Васильовичем Грабовецьким.

Усі доповідачі зійшлися на тому, що трилогія знаного академіка про славетних українців – Маркіяна Шашкевича і Тараса Шевченка є першим в Україні науковим виданням, приуроченим до їхніх ювілеїв.

Наприкінці вже сам автор – Володимир Грабовецький дуже зворушливо розповів присутнім про зустрічі під час свого навчання в духовній семінарії 1943 року з непересічними людьми – патріархом Йосифом Сліпим і митрополитом Андреем Шептицьким. Володимир Васильович зазначив, що ідею написати монографію про малі батьківщини Маркіяна Шашкевича і Тараса Шевченка виношував довгі роки. Пропоновані твори є результатом тривалих пошуків, поїздок різними населеними пунктами, проведеної копіткої архівної роботи.

На завершення вечора студенти та викладачі Інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника запропонували присутнім чудовий концерт.

Олег Єгрешій,
кандидат історичних наук,
доцент кафедри історії
України

Все можна взяти у чужинця, окрім віри.

Віра, взята у чужинця, губить.

Опанас Заливаха

Неопалима купина Опанаса Заливахи

24 квітня цього року минає вже два роки, як відійшов від нас у світ вічного спокою один із творців української державності, великий художник, правозахисник-шістдесятник, дисидент, лауреат Шевченківської премії, світлої пам'яті – Опанас Заливаха. Україна понесла втрату, яку зможуть оцінити тільки прийдешні покоління. Богдан Горинь на похороні близького друга Опанаса Заливахи сказав: „Для України втрата Опанаса Заливахи є подвійною. Він був великим художником і великим громадянином, великим українцем та патріотом, людиною, яка увесь свій свідомий час, усі роки жила Україною”.

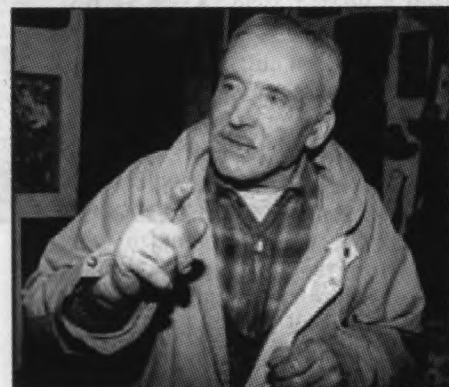
Опанас Заливаха справді належить до особистостей, які стають символами, символами духу, любові до ближнього, до України, як ота незгоряюча, неопалима купина. У його долі відображена доля України, драматична, якщо не трагічна, доля українського митця.

І хоча мистецьке ім'я майстра пов'язане з Івано-Франківськом, проте він родом зі Слобожанщини, із села Гусинці (нині Куп'янський район) Харківської області. Народився майбутній художник 26 листопада 1925 року. Нелегкий хрест випав на його долю. Коли він ще був дитиною, його родина, рятуючись від репресій та голодомору, втекла до Сибіру, але навіть у неймовірно важких, нелюдських умовах животіння, рабської праці зуміла вижити, плекала високі людські цінності, зберегла своє національне “Я”. Ще не досягнувши повноліття, залишився Опанас Заливаха сиротою. Довелося самотужки здобувати освіту. Від 1947 року навчався в Інституті живопису, скульптури та архітектури імені Іллі Рєпіна в Ленінграді (нині Санкт-Петербург). Того ж року його було виключено за антирадянську громадську позицію. Це вже був

початок справнього хресного шляху цієї світлої людини. 1953 року Опанаса Заливаха було поновлено в інституті. Закінчив його лише 1960 року.

1957 року художник потрапляє на практику в Косів Івано-Франківської області. Познайомившись перед тим з відомим на Галичині художником Михайлом Фіголем, Опанас Заливаха не випадково обрав для проходження практики саме цей край. Після довгих років перебування в російськомовному середовищі він почув українську мову, побачив багате гуцульське мистецтво. Це було першим свідомим дотиком до багатотрагедійної землі. Тут до нього справді промовляли тіні забутих предків словами українських пісень та мелодіями троїстих музик. Ця поїздка стала переломним моментом у його житті – він став Українцем, закоханим у неповторні гуцульські краєвиди. Після закінчення академії твердо вирішив повернутися в той край, який допоміг йому знайти себе, відшукати своє коріння. Величезний вплив на формування його світогляду мали кияни-шістдесятники Іван Світличний, Іван Дзюба, Іван Драч, Михайло та Богдан Горині, В'ячеслав Чорновіл, Михайлина Коцюбинська та ін.

У грудні 1961 року Опанас Заливаха пов'язує свою творчу і життєву долю з Івано-Франківськом. А вже незабаром художника арештовують. Близький

друг художника, з яким йому довелося долати незгоди концтабору, дисидент Іван Гель, пригадує, як 1964 року з нагоди ювілею Тараса Шевченка в центральному корпусі Київського університету було заплановано створити триптих. Опанас Заливаха, Алла Горська, Галина Зубченко, Людмила Семикіна, Галина Севрук як монументалісти створили мозаїку-триптих, у центрі якого – Тарас Шевченко в поремному халаті твердо стоїть на землі, а в піднятих руках тримає розірваний ланцюг. Саме це і стало причиною того, що парторг Київського університету по-варварськи зруйнував триптих, а художники потрапили під пильне око КДБ. У квітні 1964 року їх було виключено зі Спілки художників.

1965 року Опанаса Заливаха та ще велику кількість людей заарештували в Івано-Франківську. Арешти також були проведені у Львові, Луцьку, Тернополі. Так художник за антирадянську націоналістичну діяльність був засуджений до п'яти років (1965-1970), відбував покарання за статтею 62 Карного кодексу УРСР („за антирадянську агітацію та пропаганду“). Ув'язнення митець називав „своїми університетами“, які має знати і через які має пройти кожен українець, що відстоює національну ідею. Опанас Заливаха потрапляє на каторгу в мордовські табори. Щодо нього, як і колись до Тараса Шевченка, був ухвалений припис про заборону малювати. З цього приводу протест на його захист підписала група художників, серед яких була і Алла Горська, з якою він систематично листувався. Важко собі навіть уявити, що ця заборона означала для художника. Талановитий митець змушений був обробляти дерево – полірувати меблі, вирізати фанеру. Однак він читав багато спеціальної літератури з історії, мистецтвознавства, філософії, намагаючись компенсувати заборону фахової практики поглибленням теоретичної бази. Як би не звучало парадоксально, але Опанас Заливаха згадував ці часи з ностальгією. Адже за тим колючим дротом перебував цвіт української нації: інтелектуали, митці, письменники...”То був для мене найкращий університет”, – говорив художник. До того періоду належить полотно „П'ють чай“, серія екслібрисів та листівок кульковою ручкою, ескізи для майбутніх творів, вітальні листівки, листи друзям з роздумами на мистецькі та філософські теми. Це свідчило про те, що навіть у концтабірних умовах творча людина не втрачає сили духу, прагнення до творчості. Частина цих екслібрисів пізніше була опублікована за кордоном.

Товариш по неволі Іван Гель згадував про ті гіркі часи: ”Опанас був дуже стриманою людиною, він ніколи не вибухав під впливом емоцій. Він як людина філософського складу мислення до всього ставився спокійно, оскільки мав сильну волю, я навіть сказав би, був чоловіком залізного складу. Він брав участь у голодуваннях, а за декілька акцій протесту в концтаборі доводилося сидіти й у карцері. Але він ніколи не опускався до того, щоб хоча раз якось брутально відгукнутися про тюремників. Він настільки вичерпно, однак стримано відповідав на запитання і кадебістів, і тюремників, що навіть у них викликав повагу”.

Відбувши покарання, Опанас Заливаха

повернувся до Івано-Франківська, де і створив власну сім'ю – одружився з донькою Василя Бандери, рідного брата Степана Бандери, Дариною. Вони виховали сина Ярослава та доньку Ярину. Однак навіть після цього Опанас Заливаха займався розповсюдженням самвидаву, публікував матеріали антирадянського змісту. До активної творчості він повернувся із настанням “відлиги”, тобто із запровадженням демократичних змін у колишній Радянській імперії і відбуттям покарання за антирадянську пропаганду. Після звільнення Заливаха працював креслярем на побутокombінаті. Результативно працював у станковому мистецтві. Встиг багато зробити з

погляду духовних цінностей. 1988 року у Львові відбулася перша виставка Опанаса Заливахи. А потім були виставки в Києві, Англії, Німеччині. А вже через рік він став лауреатом премії імені Василя Стуса. Був також лауреатом премії Митрополита Андрія Шептицького, а ще через декілька років отримав і звання лауреата Національної премії імені Тараса Шевченка. Серед найкращих картин Опанаса Заливахи – „Є і будемо”(1985), „Червона калина”(1989), „XX вік”, „Мироносиці”, „Українська мадонна”, „Портрет Василя Стуса”, „Портрет Шевченка”, „Козака несуть” (1990-1994). Усі його твори буквально зсередини світаються народністю, українськістю, вони справді стали символом свободи та непокорі. Разом із Михайлом Фіголем, засновником художнього факультету та кафедри образотворчого мистецтва в Івано-Франківському педагогічному інституті імені Василя Стефаника

(нині Прикарпатський національний університет), Опанас Заливаха виконав ряд робіт з монументального оформлення Івано-Франківська, проілюстрував декілька книжок, зокрема для видавництва „Веселка”. У 1980-х роках Опанас Заливаха експериментує в царині станкової та монументальної пластики, створює дизайнерські проекти інтер'єрного оформлення (кафе “Медівня”, ресторан “Білий камінь”, кафе “Молочне”). 1987 року Заливаха став одним з ініціаторів створення Української асоціації незалежної творчої інтелігенції (УАНТІ). Йому належить оформлення обкладинки журналу “Український вісник”.

Твори митця знаходяться в музеях України та світу, зокрема в Київському Національному музеї українського мистецтва, Львівському національному музеї образотворчого мистецтва, Івано-Франківському художньому музеї, Канівському музеї-заповіднику Тараса Шевченка, Тюменській мистецькій галереї, а також у приватних колекціях України, Латвії, США, Німеччини, Словаччини, Великої Британії. 1995 року Опанас Заливаха отримав Державну премію України імені Тараса Шевченка. Найповнішим науково-популярним мистецьким виданням Опанаса Заливахи є Альбом, що охоплює всі прояви мистецької та суспільно-культурної діяльності художника. Це багатогранний ілюстрований каталог живописних та графічних творів. У поєднанні з біографічним, критичним, поетичним та епістолярним матеріалом він презентує цілісну картину мистецької еволюції художника.

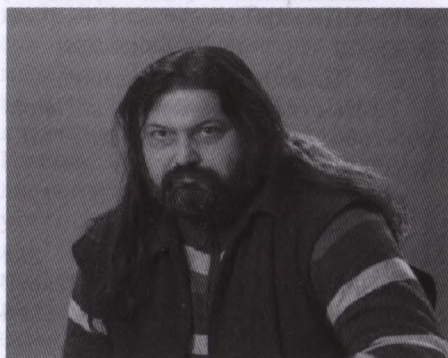
Твори Майстра надихають, повчають. Вони мають свій власний стиль і неповторну творчу індивідуальність. У своїх роботах Опанас Заливаха вважав найбільш доцільним використання не стільки самих різновидів мистецтва, скільки елементів мистецьких знань, історичних відомостей про місце і значення мистецтва в різноманітних системах, виявлення його потенційних можливостей для формування та розвитку особистості. Опанаса Заливаха надзвичайно любила молодь. Він натомість віддавав юнакам та дівчатам своє мистецтво та знання. Митець живе і сьогодні поруч з нами у своїй творчості. Його громадянська позиція залишається взірцем для наслідування.

Марта Чудовська,
студентка IV курсу
Інституту мистецтв

1. 32.973
А 14 Абель, Питер.
Ассемблер. Язык и программирование для IBM PC [Текст] / пер. с англ. под ред С.М.Молякко. / П. Абель. - К.; М.: "Век +"; "ЭНТРОП"; "Корона-Век", 2007. - 736 с. - 50,80
кільк.прим.: 3 (КХ. - 1, ЕК. - 2)
2. 32.973
А 14 Абель, Питер.
Ассемблер. Язык программирования для IBM PC [Текст]: пер. с англ. / П. Абель. - К.: М.: Век+: ЭНТРОП: Корона-ВЕК, 2007. - 736 с. - 69,60
кільк.прим.: 2 (ЕК. - 2)
3. 32.973я73
Б 81 Бондаренко, Михайло Федорович
Оперативні системи [Текст]: навч. посіб. / М. Ф. Бондаренко, О. Г. Качко. - Харків : Компанія СМІТ, 2008. - 432 с. - 2,87
кільк.прим.: 5 (КХ. - 2, ЕК. - 2, ЗагЧЗ. - 1)
4. 32.973я73
Гайна, Георгій Анатолійович.
Основи проектування баз даних [Текст]: навч. посіб. / Г. А. Гайна. - К.: Кондор, 2008. - 200 с. - 24,00
ільк.прим.: 5 (КХ. - 3, ЕК. - 2)
5. 32.973я721
Г 54 Глинський, Ярослав Миколайович.
Інформатика: 10 - 11 класи [Текст]: навч. посіб.: у 2 ч. Частина 1. Алгоритмізація і програмування. / Я. М. Глинський. - Львів : СПД Глинський, 2007. - 256 с. - 17,25
ільк.прим.: 5 (Верховина. - 5)
6. 32.973я721
Г 54 Глинський, Ярослав Миколайович.
Інформатика [Текст]: підручник для 10-11 кл.: у 2 ч.- 7-ме вид. Частина 2. Інформаційні технології. / Я. М. Глинський. - Львів : "СПД Глинський", 2007. - 264 с. - 17,25
кільк.прим.: 5 (Верховина. - 5)
7. 32.973я73
Г 54 Глинський, Ярослав Миколайович.
Практикум з інформатики. Навч. посіб. 10-те вид. / Я. М. Глинський. - Львів : Деол, СПД Глинський, 2007. - 296 с. - 22,00
ільк.прим.: 1
8. 32.973
Г 55 Глушаков, Сергій Володимирович
Персональний комп'ютер [Текст] / С. В. Глушаков, О. С. Сурядний. - Харків : "Фоліо", 2007. - 509 с. - ("Навчальний курс"). - 22,50
кільк.прим.: 1 (ЕК. - 1)
9. 32.973
Г 70 Городенко, Леся Михайлівна.
Системи верстки. Quark X Press. Adobe Page Maker. Adobe In Design [Текст]: ghftm/ gjcs./ lkz cnel/ syncbnensd (факультетів) журналістики і відділень видавничої справи та редагування./ Л.М.Городенко. / Л. М. Городенко. - К.: ПАЛИВОДА А.В., 2007. - 520 с. - 65,00
кільк.прим.: 1 (ЕК. - 1)
10. 32.973
3 38 Захарова, Ирина Гелиевна.
Информационные технологии в образовании [Текст]: учеб. пособ.- 3-е изд., стер. / И. Г. Захарова. - М.: Академия, 2007. - 192 с. - 36,00
кільк.прим.: 1 (КХ. - 1)
11. 32.973
3 38 Зацеркляний, М.М.
Інформаційні системи і технології у фінансово-кредитних установах [Текст]: навч. посіб. / М. М. Зацеркляний, О. Ф. Мельников. - К.: Професіонал, 2007. - 432 с. - 46,00
кільк.прим.: 1 (ЕК. - 1)
12. 32.973я73
3 38 Зацеркляний, М.М.
Основи комп'ютерних технологій для економістів [Текст]: навчальний посібник. / М. М. Зацеркляний, О. Ф. Мельников, В. М. Струков. - К.: Професіонал, 2007. - 672 с. - 68,00
кільк.прим.: 1 (ЕК. - 1)
13. 32.973я73
К 29 Катренко, Анатолій Васильович.
Системний аналіз об'єктів та процесів комп'ютеризації [Текст]: навч. посіб. / А. В. Катренко. - Львів : Новий світ-2000, 2007. - 424 с. - 30,00
кільк.прим.: 11 (КХ. - 11)
14. 32.973
Л 91 Льюис, Джонатан.
Oracle. Основи стоимостной оптимизации [Текст] / Д. Льюис. - СПб.: Питер, 2007. - 528 с. - 88,00
кільк.прим.: 4 (КХ. - 2, ЕК. - 1, ЗагЧЗ. - 1)
15. 32.973я73
М 22 Мамченко, Світлана Дмитрівна
Основи інформатикита обчислювальної техніки [Текст]: практикум. / С. Д. Мамченко, В. А. Одинець. - К.: Знання, 2007. - 292 с. - (Вища освіта ХХІ століття). - 33,50
кільк.прим.: 15 (КХ. - 11, ЕК. - 2, ЗагЧЗ. - 1, Гурт№5. - 1)
16. 32.973
М 91 Мусина, Т.В.
Visual FoxPro 9.0 [Текст]: учебный курс.- 3-е изд. / Т. В. Мусина. - К.; СПб.: Век +, КОРОНА-ВЕК, 2007. - 528 с. - 47,00
кільк.прим.: 5 (КХ. - 2, ЕК. - 2, ЗагЧЗ. - 1)
17. 32.973я73
С 17 Самсонов, Валерій Васильович
Методи та засоби Інтернет-технологій [Текст]: навч. посібн. / В. В. Самсонов, А. Л. Єрохін. - Харків : Компанія СМІТ, 2008. - 264 с. - 1,90
- кільк.прим.: 12 (КХ. - 8, ЕК. - 2, ЗагЧЗ. - 1, Гурт№5. - 1)
18. 32.811
С 32 Сергиенко, Александр Борисович.
Цифровая обработка сигналов: Учебник для вузов. 2-е изд. / А. Б. Сергиенко. - СПб.: Питер, 2007. - 751 с. - 78,60
кільк.прим.: 3 (КХ. - 2, ЕК. - 1)
19. 32.811.3
С 89 Сумик, Маркіян Миколайович
Теорія сигналів [Текст]: підручник. / М. М. Сумик, І. Н. Прудіус. - Львів : "Бескид Біт", 2008. - 232 с. - 25,00
кільк.прим.: 5 (КХ. - 3, ЕК. - 1, ЗагЧЗ. - 1)
20. 32.973
Ш 83 Шпак, Юрий Алексеевич.
Разработка приложений в Delphi 2005-2006. / Ю. А. Шпак. - К.: "МК-Пресс", 2007. - 544 с. - 55,00
кільк.прим.: 2 (КХ. - 1, ЕК. - 1)
21. 32.973я73
М 68 Microsoft Excel для самостійного вивчення [Текст]: навчальний посібник / укладачі І.А.Григоришин, Л.В.Кулібаба. - К.: Дакор; КНТ, 2007. - 200 с. - (Інформатика та комп'ютерна техніка). - 33,00
кільк.прим.: 5 (КХ. - 2, ЕК. - 2, ЗагЧЗ. - 1)
22. 32.973
Б 17 Базовый курс Excel. Изучаем Microsoft Office [Текст]: практ. пособие / авт.-сост. О.И.Бортник. - Минск : Современная школа, 2007. - 32 с. - 11,67
кільк.прим.: 5 (КХ. - 1, ЕК. - 4)
23. 32.973
Б 17 Базовый курс Power Point Изучаем Microsoft Office [Текст]: практ. пособие / авт.-сост. О.И.Бортник. - Минск : Современная школа, 2007. - 48 с. - 13,33
кільк.прим.: 5 (КХ. - 1, ЕК. - 4)
24. 32.973
Б 17 Базовый курс Windows Vista. Изучаем Microsoft Windows Vista [Текст]: практ. пособие / авт.-сост. О.И. Бортник. - Минск : Современная школа, 2007. - 48 с. - 13,33
кільк.прим.: 5 (КХ. - 1, ЕК. - 4)
25. 32.973
Б 17 Базовый курс Word. Изучаем Microsoft Office [Текст]: практ. пособ. / авт.-сост. О.И.Бортник. - Минск : Современная школа, 2007. - 32 с. - 11,67
кільк.прим.: 5 (КХ. - 1, ЕК. - 4)
26. 32.973
Д 70 Дослідження операцій у середовищі електронних таблиць EXCEL [Текст]: навчальний посібник. - К.: ЦУЧ, 2007. - 186 с. - 22,00
кільк.прим.: 1 (ЕК. - 1)

НАТЮРМОРТИ В УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ БІБЛІОТЕЦІ

У науковій бібліотеці Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника розгорнута виставка малярських натюрмортів Володимира Григоровича Луканя, доцента кафедри образотворчого мистецтва імені М. Фіголя. Наш кореспондент зустрівся з художником, який погодився відповісти на декілька запитань з приводу влаштованої виставки.

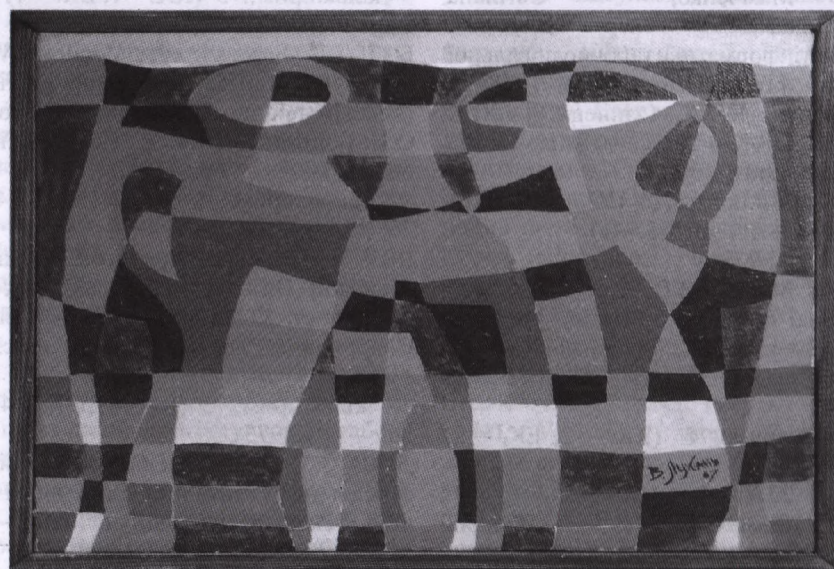
Наш. кор. – п. Володимире, передовсім хочу привітати Вас з виставкою. Ви знаний як художник, який малює ікони на склі. Чому Ви вирішили представити на виставці натюрморти?

В. Л. – Дякую. Справді, так склалося, що я виявився дотичним до відродження цього, колись популярного на Прикарпатті, виду образотворчої діяльності. Мав чимало виставок як персональних, так і колективних, де представляв свій ікономалярський доробок. Майже «постійнодіюча» експозиція моїх ікон на склі є у дзвіниці, що біля Художнього музею на майдані А. Шептицького в Івано-Франківську.

свят у Києві відбувалася масштабна виставка сакрального мистецтва. Був виданий каталог, до якого увійшли майже сто художників сакрального

на склі представлені лише мої роботи.
Наш. кор. – А чому саме натюрморти?
В. Л. – Тому, що їх окрім мене ніхто не бачив. Вони нагромаджувалися в

ікономалярство на склі – це щось особливе. До речі, у період зимових

малярства кінця XX - початку XXI ст. У цьому каталозі в техніці ікономалярства

робітні на полицях. Навіть близькі друзі, художники, були подивовані, бо в такому ракурсі мене не знали. На виставці представив 50 робіт, хоча, звичайно, маю більше. Кілька з них виконано 1989 року, тобто, «натюрмортний» звіт за тридцять років. Шкода, що в нашому мовному вжитку набуло поширення іншомовне слово «натюрморт» – мертва природа, а не слова, які перекладаються, як «тихе життя» чи «спокійне життя».

Наш. кор. – Тому девізом виставки Ви обрали слова відомого італійського режисера Ф. Фелліні?

В. Л. – Так, у буклету до виставки помістив слова метра світового кіно: «Про все на світі може розповісти неживий предмет, який прагне жити». Зараз важливо прагнути жити. Окрім іншого, мав на меті представити твори, що мали б бути притаманними

для спокійного часу, тобто, без надмірного пафосу, гучних закликів до боротьби за щось і т.д, а з легкою іронією у довірливій дружній бесіді

облаштувати експозицію саме в бібліотеці університету?

В.Л. – На жаль у нашому місті відсутній брак виставкових експозиційних площ.

представляли свої твори у цих затишних стінах. Окрім того, як правило, відвідувачі приходять у виставкові зали лише на відкриття, для того, щоб скористатися можливістю побувати на фуршеті. У бібліотеці ж є шанс показати свої твори значно більшій кількості людей. Раджу колегам теж цим скористатися. А ще маю намір упродовж виставки презентувати в університетській бібліотеці свою книгу вибраних статей про мистецтво.

Наш. кор. – Кілька слів про свої роботи.

В. Л. – Для тих, хто їх оглядатиме, пропоную перечитувати ще й назви робіт. Намагався зображати не предмети, хоч вони часто й схожі на людей, а той стан чи настрій, які вони передають, а також мій стан чи настрій у той час, коли творив. Предмети, які

і хоча б у такий спосіб стишити наше бурхливе сьогоднішнє. Така, свого роду, антикризова ідея.

Наш. кор. – Ви малюєте тільки ікони та натюрморти?

В. Л. – Звісно, ні. Художник має мати широкий діапазон творчих можливостей. Малюю пейзажі, портрети, малярські формальні речі, колажі, виконую графічні роботи. Доводилося робити скульптуру, монументальні та декоративно-прикладні твори, займатися дизайнерськими розробками тощо, адже закінчив я художній інститут у Львові (тепер Академія) за спеціальністю «Інтер'єр і обладнання». Звичайно, для того, хто займається викладацькою, а отже методичною і науковою роботою, а я викладаю

Таке враження, що скоро вже й у храмах продаватимуть крам. Близько 25 років працюю в нашому виші, а університетська бібліотека – осередок науки, освіти, інтелекту. Тому, відповідь очевидна, тим паче, що стіни на той час ніким з експонентів не були задіяні. Там працює чудовий колектив, який очолює п р е к р а с н и й

нас оточують, можуть багато про що розповісти. Кожна річ дарує спогад, а спогади треба колекціонувати. Можна вважати ці роботи іронічною розповіддю про себе і своє оточення. Вони виконувалися не на замовлення, не для продажу. Це така свого роду «мала форма» в малярстві. Приміром, у літературі існують романи, повісті, поеми і т.д., але ж існують і прислів'я, і приказки, і епіграми... Мої натюрморти швидше якісь есеї, афоризми чи епіграми, перекладені на мову образотворчого мистецтва. Сподіваюся, що комусь ці роботи будуть цікавими. До речі, предметом образотворчого мистецтва за міжнародним визнанням вважають об'єкт, який: 1) його творець вважає таким; 2) є хоча б одна людина, що згідна з ним.

Наш. кор. – Дякую за розмову.

В.Л. – Навзаєм, запрошую перелягнути виставку.

мистецькі спеціальні дисципліни на художньому факультеті Інституту мистецтв, часу для «чистої» творчості залишається обмаль.

Наш. кор. – Чому вирішили

керівник, науковець, педагог п. Михайло Бігусяк – щирий шанувальник мистецтва. У бібліотеці створені всі умови для такого роду виставок. Неодноразово я і мої колеги

Дорогі студенти, викладачі, працівники університету!

Щиро вітаю вас з прийдешнім Великим Святим!

У час, коли церковні дзвони сповістять людству про Воскресіння нашого Спасителя Ісуса Христа, хай кожне людське серце наповниться Щастям, Любов'ю, Божими Чеснотами.

Хай неповторний запах освяченої Паски із животворними кольорами Писанок принесе у ваші родини Удачу, Добро, Мир.

Святкуйте веселі і здорові!

Христос Воскрес!

Ректор

Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника, член-кореспондент НАН України, доктор фізико-математичних наук, професор Б. Остафійчук

Засновник видання - Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника (ректор - член-кореспондент НАНУ, доктор фізико-математичних наук, професор **Бодан Остафійчук**)

Відповідальні за випуск:

Наталія Криворучко, Наталія Марчук

Верстка і дизайн:

Жанна Дутчак

Газета зареєстрована обласним управлінням у справах преси та інформації Івано-Франківської облдержадміністрації від 29.08.2005р.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу інформації № 555, серія ІФ

Редактор - кандидат філологічних наук **Любомир Кліщ**

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст. Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції